

бани вежди, глава, приличаше досущъ на бързо насѣкомо, съ очудено-оскърбенъ, и въ сжщото време закачливъ изразъ на лицето. Тѣ се спогаждаха добре дветѣ, не си завиждаха и не си пречеа. Всѣка си имаше свой периметъръ на работа: Тинка приемаше редовнитѣ гости на хотела и мѣстнитѣ хора, Ленчето се занимаваше съ случайнитѣ посетители панаирджии.

Здрачава се. Дъждътъ все така рѣми. Градецътъ цѣлъ е потъналъ въ влага. Отсреща въ бозаджийницата свѣтва лампа. Тинка се изправя да затвори прозореца, и изведнажъ се засмива дяволито. Долу, при будката за цигари стои възрастенъ, солиденъ господинъ, крадишкомъ поглежда нагоре и прави таенъ знакъ. Единъ отъ мѣстнитѣ богаташи — набитъ, съ малко коремче, съ подстригани мустаци, добре облеченъ. Тинка му смига и отново се засмива. Тази сутринъ тя бѣше на баня, и така се случи, че отъ другата страна на чучура седнаха неговата жена съ тричетири годишното си момиченце, заедно съ жената на аптекаря. Тинка знаеше и дветѣ жени, отъ улицата, но никога не можеше да си представи, че безъ дрехи